

NX 2.9 nbs
Geffen
cult

CULTUURHISTORISCHE INVENTARISATIE PROVINCIE NOORD-BRABANT.

GEMEENTE GEFFEN

INHOUD:

1.	Woord vooraf	3
2.	Criteria	4
3.	Werkwijze	7
4.	Historische karakteristiek van Geffen	10
	Landschap	
	Nederzettingen	
	Bebouwing en groenelementen	
5.	Overzicht van straten, gebouwen en groenelementen	13
6.	Literatuurlijst	17
7.	Foto overzicht	18
8.	Kaart gemeente Geffen (bijlage)	

1. WOORD VOORAF

Dit overzicht van cultuurhistorisch waardevolle nederzettingen, gebouwen en groenelementen in de gemeente Geffen maakt deel uit van een - per gemeente opgezette - en zo "compleet" mogelijke inventarisatie in de provincie Noord-Brabant.

De snelle en vaak ingrijpende veranderingen in het Brabants cultuurlandschap hebben de totstandkoming van een dergelijk overzicht dringend noodzakelijk gemaakt. Te meer omdat deze veranderingen steeds duidelijker kenmerken lijken te vertonen van een massaal afbrokkelingsproces, waarbij veel van wat als karakteristiek-Brabants mag gelden, voorgoed uit het beeld van stad en land dreigt te verdwijnen. Een ontwikkeling, die naar het oordeel van het bestuur van de provincie Noord-Brabant indruist tegen de in brede kring ondersteunde opvatting, dat elementen uit het verleden essentieel zijn voor de verscheidenheid en herkenbaarheid van het heden, en daarmee voor de leefbaarheid in het algemeen.

In weerwil hiervan is deze rapportage niet op de eerste plaats bedoeld als een "document humain", ofschoon bekommernis om de toekomst van Brabants verleden het eigenlijke doel van deze uitgave licht dreigt te overstemmen. Dat doel is: het op systematische wijze - aan de hand van een aantal welomschreven criteria - optekenen van wat er in Brabant aan cultuurhistorisch waardevolle objecten (nog) aanwezig is, om op grond daarvan de prioriteiten te kunnen bepalen voor een effectief en samenhangend provinciaal monumentenbeleid.

De hier voor u liggende inventarisatie vertegenwoordigt letterlijk een serie momentopnames. Reden waarom de samenstellers het woord "compleet" in de inleidende zin van aanhalingstekens hebben voorzien. Niet zozeer omdat zij zich bij hun rapportage uitdrukkelijk ontslagen wilden zien van de pretentie van volledigheid. Zo'n pretentie zou, alleen al gelet op de betrekkelijkheid van het begrip "cultuurhistorisch waardevol", niet reëel zijn. Veeleer weerspiegelt deze schrijfwijze hun vrees dat, als het afbrokkelingsproces in het huidige, genadeloze tempo doorzet, ook een aantal van de hier opgenomen gegevens snel door de actualiteit zal zijn achterhaald.

Onderzoek en veldwerk voor de hier gepresenteerde inventarisatie vonden plaats in 1983 en werden verricht door drs. A.J.C. van Leeuwen, drs. N.C.M. Maes en H.Th.M. Ruiter, arch. HBO, allen werkzaam bij de provincie Noord-Brabant. Wijzigingen die zich na 1983 voordeden, konden om organisatorische redenen niet meer in deze uitgave worden verwerkt.

's-Hertogenbosch, september 1984.

2. CRITERIA

Uit de vele objecten die voor inventarisatie in aanmerking kwamen, moest uiteraard een keus worden gedaan. Dat gebeurde aan de hand van een aantal criteria, die verder in dit hoofdstuk groepsgewijs worden omschreven. Bij deze criteria wordt het bindend element in veel gevallen gevormd door de "historische karakteristiek" van de nederzetting. Wat wordt daaronder verstaan?

Een nederzetting is, in de hier gebruikte terminologie, een geheel van bebouwing, percelen, wegen en waterlopen, dat in de loop der tijd een meer of minder samenhangende vorm heeft opgeleverd. Het eigen karakter van een nederzetting is het produkt van een - al dan niet geleidelijke - historische ontwikkeling, die in vele gevallen tot op de dag van vandaag valt af te lezen, zowel aan het ruimtelijk patroon als aan de bebouwing zelf. Dat geldt in beginsel net zo goed voor een oud akkerdorp, als voor een moderne nieuwbouwwijk.

Op zeker moment leidt een reeks van ontwikkelingen tot een situatie, waar de nederzetting voor ons gevoel een uitgesproken eigen vormidentiteit bereikt. Dát moment bepaalt de "historische karakteristiek" van de nederzetting, die dus als het ware de optel- en aftreksom is van een reeks structuurbepalende en structuurversturende ingrepen.

De invloed van dat moment kan zich, meer of minder nadrukkelijk zichtbaar, vaak uitstrekken tot het moment van nu. Zo is voor de landelijke nederzettingen tussen Oirschot en Best de situatie rond het midden van de vorige eeuw nu nog steeds beeldbepalend. Vandaar dat het moment van de historische karakteristiek ook omstreeks dat tijdstip is gekozen. Zowel de middeleeuwse aanleg, als de wijzigingen van na 1850 zijn daarbij als wezenlijke bestanddelen aan te merken.

Een heel ander voorbeeld is de oude vestinggordel van Bergen op Zoom. Daar is een essentieel element in de historische karakteristiek, zoals die rond 1800 bestond, thans niet meer afleesbaar. In die tijd werd de stad sterk gedomineerd door haar uitgebreide vestingswerken. Sinds die echter aan het eind van de vorige eeuw zijn ontmanteld, wordt het huidige beeld bepaald door een parken-, straten- en bebouwingsgordel, die rond 1920 hun uiteindelijke vorm kregen. Daarmee is de historische karakteristiek van ca. 1800 nu dus niet meer relevant voor dit deel van de stad. Die van rond 1920 echter des te meer.

Tegen de achtergrond van deze historische karakteristiek zijn alle objecten afzonderlijk getoetst aan de volgende criteria:

● Architectonische en kunsthistorische criteria

- het object is een goed voorbeeld van een bepaalde stijl of bouwtrant, of van het werk van een bekend architect, stedenbouwkundige of kunstenaar
- het object is gaaf qua stijl en detaillering
- het object vertegenwoordigt een unieke (bouw) techniek, (bouw)-type of is typerend voor de ontwikkeling van de industriële techniek
- het object heeft esthetische waarde op grond van de vorm en detaillering van exterieur en/of interieur.

● Planologische, landschappelijke en stedenbouwkundige criteria

- het object vormt samen met bijgebouwen, kleine artefacten en erfbeplanting of tuinaanleg een karakteristiek geheel
- het object maakt deel uit van een groter historisch geheel of complex
- het object sluit, met name in historisch en geomorfologisch opzicht, aan bij het landschap
- het object maakt deel uit van een gebied met een grote continuïteit, waardoor het historisch patroon van verkaveling, wegen en waterlopen goed geconserveerd is gebleven
- het object vormt een onderdeel van een historische stedenbouwkundige structuur of een historisch nederzettingstype
- het object is karakteristiek voor stad, dorp of streek.

● Sociaal- en cultuurhistorische criteria

- aan het object zijn historische herinneringen verbonden in de ruimste zin van het woord
- het object vertegenwoordigt een aspect van de sociale of economische geschiedenis
- het object is representatief voor een bepaalde fase in de ontwikkeling van dorp, stad of streek.

Afhankelijk van de situatie en de aard van het object, was het ene criterium bij de selectie meer bepalend dan het andere.

Zo kan men zich voorstellen dat bij een eenvoudig voorbeeld van landelijke bouwkunst criteria als type, bouwtechniek, samenhang met de directe of wijdere omgeving, historische verkaveling en patroon van wegen en waterlopen, meer gewicht in de schaal werpen, dan bij een kerkgebouw. Daar zullen eerder stijl, gaafheid van details, esthetische kwaliteiten en geschiedkundige aanknopingspunten de doorslag geven. Bij monumenten van jongere datum zijn op hun beurt bouwtype, techniek, vormgeving, architect en sociaal-historische betekenis weer het meest van belang.

De samenhang met de omgeving heeft bij de beoordeling een grote - zo niet dominerende - rol gespeeld. Objecten als daglonershuisen, weverswoningen, smidsen e.d., ontleen vooral daaraan vaak hun bijzondere waarde. Een op zich interessant object, dat als laatste getuige de herinnering oproept aan een overigens verder geheel verstoorde situatie, scoort doorgaans minder hoog, dan een object dat deel uitmaakt van een karakteristieke, betrekkelijk ongerept gebleven omgeving. Daarentegen zal een in detail aangetaste reeks gebouwen, die een onderdeel vormt van een qua maat en schaal nog goed bewaarde en interessante structuur, op grond daarvan in deze inventarisatie juist worden meegenomen.

Ten slotte heeft, zoals men begrijpen zal, ook de zeldzaamheidswaarde van een object of nederzettingstype bij de afwegingen meegespeeld.

Onnodig te zeggen dat genoemde criteria niet alleen van belang zijn in het kader van deze inventarisatie. Zij spelen een cruciale rol bij het concrete monumentenbeleid van de provincie Noord-Brabant: bij het bepalen van de prioriteiten voor het behoud* van cultuurhistorisch waardevolle objecten en het ontwikkelen van het daarvoor meest geëigende instrumentarium.

* Naast genoemde criteria zullen in de praktijk ook andere factoren (bouwkundige staat, mogelijkheden tot functiewaardering, beschikbare middelen e.d.) het eventuele behoud van cultuurhistorisch waardevolle objecten bepalen.

3. WERKWIJZE

Bij het in kaart brengen en beschrijven van de verschillende cultuur-historisch waardevolle objecten, met het doel een overzicht te geven van wat in de provincie op dit gebied bewaard is gebleven, werden de samenstellers met een aantal beperkingen geconfronteerd.

Om te beginnen was het met de beschikbare mankracht en financiële middelen, gelet ook op het tijdsbestek waarbinnen de werkzaamheden moesten worden afgerond, nauwelijks mogelijk uitvoerig bronnenonderzoek te verrichten naar de geschiedenis van een bepaald gebied. Men was voornamelijk aangewezen op de beschikbare informatie, die doorgaans schaars aanwezig en bovendien niet altijd even betrouwbaar bleek.

Daarnaast waren er ook problemen van meer praktische aard. Zo leende, vooral in dicht bebouwde kommen, de situatie er zich niet altijd voor om bijvoorbeeld alle gevels van een gebouw nauwgezet te bestuderen. Voor interieurs gold dit in nog sterkere mate; deze konden slechts bij hoge uitzondering worden bezichtigd.

In verband daarmee kan het hier gepresenteerde materiaal slechts een indruk geven - zij het dan ook een redelijk verantwoorde - van de in de gebouwde omgeving aanwezige waarden, die voorwerp van monumentenzorg kunnen zijn en die bij planologische beslissingen in de beschouwing moeten worden betrokken.

Bij het bestuderen en beschrijven van de objecten is, zoals al aangestipt, de samenhang met de directe omgeving en met de nederzetting als geheel voortdurend goed in het oog gehouden. Een object kan, als deel én als exponent van een groter geheel, immers niet adequaat worden beschreven, als dit totaalbeeld bij de onderzoeker ontbreekt.

Belangrijke aanknopingspunten voor dit totaalbeeld vormen onder meer de specifieke kenmerken van de omgeving (hoogteligging, reliëf, perceelsvorm, bodemgebruik e.d.), die een rol hebben gespeeld met betrekking tot de plaats en aard van de nederzetting. Zo is er een hemelsbreed verschil tussen het landbouwgebied in de polders van Noordwest-Brabant en, om wat te noemen, een Kempens akkerdorp. In het eerste geval domineert het open, vlakke land, met zijn grote, verspreid gelegen boerehoeven; in het tweede geval hebben we te maken met een veel kleinschaliger akkerstructuur met een lint van boerderijen, gelegen op de oeverwallen van beken.

Behalve het onderkennen van verschillen in "decor", is ook het bepalen van de invloed daarop van historische en sociaal-economische factoren - als conjunctuur, machtspatronen, bestaansmiddelen, verkeersbindingen enz. - van groot belang voor het invullen van dat totaalbeeld. Een goed voorbeeld daarvan is Vught, dat zijn vorm met Markt en stationsbuurt kreeg onder invloed van de oude hoofdwegen tussen Eindhoven, Den Bosch en Tilburg, alsmede de latere spoorlijn.

En ten slotte kan ook literatuur over een gebied en de daarbinnen gelegen nederzettingen een - zij het vaak globaal- beeld geven van de dominanten die bij de ontwikkeling daarvan een rol hebben gespeeld.

Al dit materiaal te zamen vormt als het ware een soort "onderlegger", die in meerdere of mindere mate houvast biedt bij het verwerven van inzicht in hetgeen als karakteristiek mag worden aangemerkt.

In dit verband zijn ook oude kaarten van belang, vooral de sinds ca. 1830 gepubliceerde topografische kaarten 1:25.000 en 1:50.000. Deze zijn namelijk direct vergelijkbaar met de huidige stafkaarten van dezelfde schaal en geven daardoor een goed beeld van het veranderingsproces dat zowel nederzettingen als landschap in de loop der tijd hebben ondergaan. Overigens is het patroon dat uit het bestuderen en vergelijken van deze kaarten naar voren kwam, steeds ter plekke aangevuld met eigen waarnemingen met betrekking tot stratenpatroon, bebouwing en beplanting.

In hoeverre is, ondanks de hier gekozen opzet, waarbij een aantal concrete criteria als uitgangspunten dienen, toch niet het gevaar aanwezig dat er bepaalde subjectieve elementen in de beoordeling sluipen?

Degene die de inventarisatie uitvoert, maakt uit wat hij wel en niet documenteert. Hij wordt daarbij geleid door zijn kennis van de historische karakteristiek van de nederzetting. Welke elementen bepalen het eigen -specifieke- karakter daarvan? Is dit "eigene" nog afleesbaar aan bebouwing of omgeving, en in hoeverre is het door veranderingen verstoord?

Het zal duidelijk zijn dat alleen al dit deel van het afwegingsproces niet geheel objectief kán zijn. Het wordt immers niet alleen bepaald door de doelstelling van het onderzoek, maar ook de persoon van de inventarisator en de tijd waarvan hij het product is.

Tegelijkertijd echter mag men erop vertrouwen dat de systematiek en de criteria die aan dit onderzoek ten grondslag liggen, een zekere garantie bieden dat persoonlijke voorkeuren bij de beoordeling uiteindelijk nergens de boventoon voeren.

In hoofdstuk 4 wordt ingegaan op het verband tussen de ruimtelijke vorm van de nederzetting en de geomorfologische en landschappelijke context waarin zij geplaatst moet worden. Aansluitend volgt een schets van de karakteristieke bebouwingstypen en groenelementen.

In het daarop volgende hoofdstuk worden de verschillende objecten alfabetisch per straat behandeld. Straten die zich onderscheiden door een duidelijke samenhang van de daarin gelegen objecten, worden in voorkomende gevallen bovendien afzonderlijk beschreven.

Per object worden vermeld: huisnummer, algemene typering, geschatte bouwdatum, exacte bouwdatum*. (b.v. blijkens muurankers, jaarsteen, literatuurvermelding), data van belangrijke wijzigingen, de aanwezigheid van eventuele artefacten, zoals stootstenen, hekpalen e.d., bijgebouwen (met vermelding van eventueel afwijkende datering), groenelementen (waarbij oudere bomen met opgave stamomtrek), eventuele opmerkingen over details of bijzondere onderdelen**.

Iedere inventarisatie bevat bovendien één of meer kaarten van het onderzoeksgebied, schaal 1:10.000 (bij dichtere bebouwing ook uitsneden met schaal ca. 1:5.000). Daarop zijn de volgende zaken aangegeven:

- geïnventariseerde objecten met cultuurhistorische betekenis (zwarte stip)
- beschermde monumenten (zwarte stip met cirkel)
- straatnamen en huisnummers
- gemeentegrenzen
- dijken, waterlopen en steilranden
- oude wegenpatronen en oude akkerbodems met een humusdikte van minimaal 50 cm (globaal aangegeven).

Beschermde stads- en dorpsgezichten, alsook landgoederen, zijn eveneens aangegeven. Groepen gebouwen die een karakteristiek geheel vormen of die deel uitmaken van een interessant nederzettingstype, zijn omlijd.

* In tegenstelling tot de geschatte bouwdatum is de exacte bouwdatum in de tekst steeds onderstreept aangegeven.

** Voor zover het rijksmonumenten betreft, zijn de beschrijvingen ontleend aan de officiële monumentenlijst, zo nodig onderzijds aangevuld (aangegeven met N.B.).

4. HISTORISCHE KARAKTERISTIEK VAN GEFFEN.

Landschap.

Geffen wordt ten westen begrensd door de gemeente Nuland, ten noorden ligt Lith, ten noordoosten Oss en ten zuidoosten Heesch. De gemeente ligt tussen ca. 5,5 en 3,5 meter boven N.A.P. De kom van Vinkel ligt op 5,5 meter en de kom van Geffen op ca. 5,5 tot 5 meter. Ten noorden van de Bergstraat en Broekstraat daalt het niveau snel tot 3,5 meter. Het grondgebied wordt doorsneden door de Vinkelsche Loop ten zuiden en een klein loopje direct ten noorden van Elst.

De bodem bestaat uit dekzanden die hier en daar zwak lemig zijn. De dekzanden zijn ca. 10.000 jaar geleden tijdens en na de laatste ijstijd door de wind afgezet in de vorm van ruggen. Hier is in de middeleeuwen een dikke humuslaag ontstaan door de postalcultuur. Ten noorden van deze zandrug bevindt zich een kleigebied, behorend tot het stroomgebied van de Maas.

Men kan de volgende landschapselementen onderscheiden:

- a. De oude akkergebieden die deel uitmaken van een brede strook die west-oost verloopt. Deze bodems hebben een humuslaag van 50 cm dikte of meer. Een deel van deze gebieden is na 1950 met woningen bebouwd.
- b. Het poldergebied ten noorden met kleibodem en zeer regelmatige percelering.
- c. Het zuidelijk broekgebied tussen Geffen en Vinkel, nu in gebruik als weiland.

Nederzettingen

Rondom de kom Geffen liggen de buurtschappen Bergstraat, Groenstraat, Elst, Papendijk en een deel van het kerkdorp Vinkel.

De gehuchten zijn ontstaan als tiendakkerdorpen op de zandrug, die na verloop van tijd een gemeenschappelijke kerk hebben gesticht in het centrale akkergebied. Rondom de kerk is een buurt ontstaan die een niet-agrarisch karakter draagt. Dit karakter is in de laat-19e-eeuwse huizen hier nog duidelijk te herkennen.

Het vroeger open akkergebied ten zuiden is na 1950 volledig met woningen bebouwd. Aan de oostzijde is nog een groot oud akkerbodemcomplex aanwezig dat op aanzienlijke landbouwactiviteiten in de middeleeuwen wijst.

Aan de noordzijde liggen Elst, Berg- en Broekstraat op de abrupte grens van zand- en kleigebied. Men beschermde zich hier tegen de jaarlijkse overstromingen van de Beerse Overlaat door de boerderijen op terpen te bouwen. De boerderijengroep Elst is daar een uitzonderlijk goed voorbeeld van.

Vinkel ten zuiden is uit een deels oude heideontginning ontstaan en kreeg pas in de late 19e eeuw bij de uitgroei tot kerkdorp een eigen parochiekerk.

Een klein aantal percelen met oude akkerbodems wijst hier op een vroege ontginningsplaats.

Door de aanleg van de weg Den Bosch-Grave in 1820 en de spoorlijn Den Bosch-Nijmegen zijn geen ingrijpende veranderingen in gang gezet. Het station ten noorden van de kerk is intussen volledig verdwenen. Met de ruilverkaveling is vooral het gebied ten noorden van Vinkel in schaal vergroot.

Bebouwing en groenelementen

Boerderijen

De oudste boerderijen zijn van het kortgeveltype, en vanaf de tweede helft van de vorige eeuw werden ook veel langgevels gebouwd. Veel boerderijen zijn in de afgelopen decennia verlaten en als bedrijfsruimte ingericht, al of niet gekoppeld aan een ernaast gebouwd burgerwoonhuis. Voorbeelden vinden we vooral aan de Bergstraat. Ook vonden verminkende verbouwingen plaats, zoals bij Dennenlaan 51-52. Leiweg 3 is een historiserende nieuwbouw van een vroeg 19e-eeuwse boerderij en kan geen enkele aanspraak op historische waarde meer maken. Elst bestaat uit een drietal boerderijen, twee kortgevels uit de 17e of 18e eeuw en een 19e eeuwse langgevel. Ze liggen omgeven door populieren markant aan de grens van zandgebied en lage polder. Ze hebben een middenlangsideel met de deeldeuren aan de wegzijde. Ondanks verwaarlozing betreft het hier een zeldzame boerderijengroep. Molenstraat 10 is een tot maalderij verbouwde langgevel. Molenstraat 14 was voor de sloop een vervallen maar gave langgevelboerderij met enkele interessante details, zoals de houten beschieting aan de korte schuurgevel. Kloosterstraat 38 en Papendijk 2 zijn langgevels uit de tweede helft van de 19e eeuw. Bergstraat 29 is een langgevel met mansardedak uit de vroege 20e eeuw.

Woonhuizen

De weinige oudere woonhuizen dateren uit de late 19e eeuw en zijn geconcentreerd rondom de parochiekerk. Ze vertonen afwisseling tussen baksteenmuurwerk en stucdecoratie rond de raamopeningen en de kroonlijsten. Voorbeelden zijn Dorpstraat 4 en Kerkstraat 3 en 11. Kerkstraat 12 is wat strakker. Het winkel-woonhuis Dorpstraat 2 bewaart oude reclame-opschriften en ligt markant op een splitsing.

Bedrijfsgebouwen

Een tweetal molens van het standerdtype is door verplaatsing en restauratie bewaard gebleven. Kloosterstraat 6 is een vroeger fabriekje met gedeeltelijk een symmetrische gevel met baksteenversiering.

Kerkelijke gebouwen

De R.K. kerk is een laatgotisch gebouw met een omvangrijke neogotische uitbreiding van C. Franssen. De bijbehorende pastorie, Kloosterstraat 2 en het klooster, Kloosterstraat 7 zijn gave voorbeelden van 19e eeuwse kubusvormige herenhuizen met een zeer merkwaardige neogotische decoratie. De pastorie heeft pilasters en lijsten met dergelijke details, bij het

klooster gaat het eigenlijk alleen om de ramen met driehoekige bekroningen als verwijzing naar de spitsbogenstijl. Verder is dit klooster een conventioneel herenhuis met enige stucversiering.

De noodkerk Lindenlaan 2 is na de tweede wereldoorlog gebouwd als tijdelijk kerkgebouw.

Aan de Veldstraat een traditionele veldkapel en aan dezelfde straat de door het ontbreken van beplanting weinig aantrekkelijke joodse begraafplaats die door de vele zerken toch een waardevol relict is.

Groenelementen

Slechts enkele boerderijen bezitten nog de oude beplanting die meestal beperkt is tot enkele lindenbomen. Dit is het geval bij Veldstraat 18, Papendijk 2 en Weerscheut 15. Molenstraat 14 bezat een achttal, nu deels gekapte linden. Ook Kloosterstraat 38 heeft nog oudere linden.

Nabij de boerderijengroep Elst een karakteristieke populierenbeplanting.